

Medlem, der sidst havde Ordet, eller ogsaa hvor de Grunde, der have bevæget os til at indtage den Stilling, vi have, ikke ganske falder sammen med de Grunde, der ere fremsatte af dette ærede Medlem, og jeg skal derfor derom fremsætte et Par Bemærkninger.

Min første Bemærkning gælder Kultolden. Det maa jo erkendes, at i det mindste jeg og flere Medlemmer med mig med Hensyn til dette Punkt have indtaget en noget anden Stilling i alt Fald end den, som vi have indtaget tidligere, og at Stillingen nu er forskellig fra den Stilling, som man har været tilbøjelig til fra Rigsdagens Side i det hele taget at indtage med Hensyn til Kultolden, og at det hænger sammen med den Opfattelse, som ogsaa blev stærkt fremhævet af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt), at Spørgsmaalet om Kultoldens Bevarelse eller Ophevelse staar i et nøje Forhold til Spørgsmaalet om Beskyttelse i det hele taget for den indenlandste Industri. Da Toldloven blev forhandlet i Fjor, stillede flere Medlemmer af Udvalget sammen med mig Forslag om, i Lighed med hvad, der tidligere er stræbt hen til, saa vidt muligt i alle Punkter at frigøre Raastoffer for Told. Vi stillede Forslag, der gif betydelig videre endogsaa end det, som Regeringen den Gang foreslog, saaledes til fuldstændig Frigivelse af Tolden paa Farvevarer, af Told paa Lim og paa grovere Metaller af den Art, som nærmest maa betragtes som Raastoffer for den hjemlige Industri o. s. v. Nu kan det jo ikke nægtes, at det Toldlovsforslag, som er fremsat fra Regeringens Side baade i Mar og i Fjor, gaar ikke i Retning af, hvad man tidligere har anset for ønskeligt, nemlig at moderere den tidligere Beskyttelse nedad, men den gaar snarere i den modsatte Retning, nemlig i Retning af at regulere Beskyttelsen opad, og derjom det ikke ved Behandlingen af dette Toldlovsforslag skulde kunne lykkes at komme til en Nedgang i Beskyttelsen, have vi ment, det ikke var rigtigt at frigøre alle disse Raastoffer ganske, idet man derved kun vilde opnaa, at den Indtægt, som ved deres Bestatning nu tilflyder Statskassen, ganske simpelt vilde blive flyttet derfra over til de paagældende Industrier. Det er det Hovedhensyn, der i det mindste for mig har været bestemmende til at være med til at foreslaa, at Kultolden skulde bevares; for ellers erkender jeg, at jeg har den samme Opfattelse af disse Forhold som tidligere, nemlig, at det vilde være rigtigt i det størst mulige Omfang at lette Tolden paa alle mulige Ra-

stoffer, naar man samtidig kunde naa til en virksom Nedgang i Beskyttelsen. Derimod maa jeg tilstaa, at flere af de andre Hensyn, der blev fremhævede af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds, ikke have saa stor Betydning for mig. Hertil hører saaledes det finansielle Hensyn, med Hensyn til hvilket jeg har den Opfattelse, at naar der ellers kommer ordentlig Gang i Sagerne her, navnlig naar vi en Gang maatte naa til, at der ikke bruges Penge til andet, end hvad Rigsdagen er enig om, der maa bruges Penge til, vil Statskassen ikke komme i Forlegenhed med Hensyn til Midlerne til Realisationen af de Ønster, der maatte fremkomme. Til hvad Rigsdagen i den Henseende beslutter, vil Rigsdagen ogsaa til enhver Tid vide at skaffe de fornødne Midler. De finansielle Grunde have ikke for mig havt nogen afgørende Indflydelse, og heller ikke kan jeg tillægge det nogen stor Betydning, at Kullene paa en vis Maade konkurrere med vore hjemlige Brændselmaterialer, nemlig Tørv og Træ, idet jeg mener, at det maa erkendes, at denne Konkurrence er fra Kullenes Side saa overvældende, at det vist har grummet lidt at sige, om der er en Told af 14—15 Ore pr. Tønde Kul eller ikke. Brændselværdien af Kul overstiger Brændselværdien af Tørv og Brænde saa mange Gange, at det ikke vil saa stor Indflydelse, enten man bevarer Kultolden eller ikke. De hjemlige Stove, Blantager og Tørvemoser ville ikke saa det væsentlig bedre ved Kultolden, end de havde det i Forvejen. Det er de Bemærkninger, jeg havde at gøre i denne Henseende, og som altsaa maa føre til, at jeg vil anbefale mine Meningsfæller denne Gang og i hvert Fald foreløbig at stemme for Kultoldens Bevarelse og altsaa for Vædringsforslaget i den Stikelse, som det her har faaet, idet jeg gaar ud fra, at man ved at beregne Kultolden pr. Pund, vil komme til en retfærdigere Fortoldning end den, der hidtil har været den almindelige.

Hvad dernæst Manufakturvarer angaar, ere to af de Vædringsforslag, som vare stillede, tagne tilbage, dels det, som den ærede Ordfører har stillet, og dels det, som den højtærede Finansminister har stillet. Dem skal jeg derfor ikke komme ind paa. Den ærede Ordfører havde jo noget Saa om, og den højtærede Finansminister ogsaa, tror jeg, at man skulde kunne komme til en Forsaaelse i Udvalget med Hensyn til den meget ærede Finansministers Forslag. Efter det Skøn, jeg har til Sagen — jeg har egentlig ikke selv været i Stand til at danne mig et Skøn derom, men er kommen dertil paa anden Maade — har jeg den Opfattelse,